

१४

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ घुळें.

— हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

५४५४ (५४)

ग्रंथ नाम

भारतीय गीत

विषय

मराठी काव्य.

1

हे पुस्तक कव्यका जिविनायकना किवेयाणिकशवराववा
भाजोशियांस श्वरेदिदिले जसे सहिदरुखुद

② ✓

श्रीवासुदेवपरमात्मने नमः ॥ अथ भ्रमरगीतप्रारंभः ॥ हे अख्या गोपी शंतव
नार्थ उद्धवगोकुळास अले तो चरित्रभाग ॥ नमिचरणभावे रुक्मिणीच्याप
तीचे ॥ विमलचरितज्याचे धाम शुद्धामतीचे ॥ स्वसुखनिजजनादे दुष्टैत्या
सिदंडी ॥ समविषमनज्याते वर्णिले हे उदंडी ॥ १ ॥ स्वमायायोगं जो अवतरुनि
कंसादिकवधी ॥ करी गोपस्त्रीते सुखसर्वपदेने निरवधी ॥ भजे जो ज्यामार्गे
अपणहितयादे फलतसे ॥ नमूनी तो लक्ष्मीपतिचरितत्याचे कथितसे ॥
२ ॥ दैत्यावधीपालन होय देवा ॥ तगापि वैषंभनवासुदेवा ॥ साम्ये असे कल्प
तरुसमान ॥ संकल्प जो ये करित्या समान ॥ ३ ॥ नंदादिका स्वसुखनिश्चय
हाचिवाटे ॥ गोपीपती ह्यणुनित्यागति त्याचिवाटे ॥ त्याला तसेचि फलदेत
मतिप्रभावे ॥ घेकं सत्यापसुनि कति अरित्त्वभावे ॥ ४ ॥ कामे मये रिपुपणे

3

३

मलत्या प्रकारी ॥ चित्ते प्रवेश करिता दृढ निर्विकारी ॥ सर्वसिद्धी स्वपद दे प्रभुसा
रसाक्षी ॥ गोपोगना प्रभृति येथ उदंड साक्षी ॥ ५ ॥ पाहा हरी ते वृज गोप जाया
॥ उद्युक्त त्या काम पथे भजाया ॥ हा ही भजे त्या प्रति जे विकामी ॥ जो नित्य
निलेपन काम कामी ॥ ६ ॥ नाते जसे भजति मी हि भजे तसाची ॥ गीते तहे
भगवदुक्ति प्रसिद्ध साची ॥ सर्वेश्वरी विषमता अणुमात्र नाही ॥ येते फला
सि अवधी निज काम नाही ॥ ७ ॥ नाव अशा हरि अवराक उद्धवासी ॥ थाड
नित्या निव विकामनिघोष वासी ॥ श्री उद्धवा तयि मिलिंद मिषे करुनी ॥
॥ या गोपिका वदति क्लम मनी रसरानी ॥ ८ ॥ अख्या न हे सरस भागवतानु
सारे ॥ वरुण यथा मति भले परिसेत सारे ॥ प्रथा सिद्या भ्रम रगीत ह्युगो निना
मा ॥ देवी जगद्गुरु रमापति जो अनामा ॥ ९ ॥ कथा संगती लागि पूर्व प्रकारे ॥
वदूथो उके वृत्त मूलानुकारे ॥ सवे घेउनी आपु त्या अग्रजाते ॥ विनाशी हरी

॥१॥

38

उग्रसेनात्मजाते ॥१०॥ श्रमापासुनीसोउवीतातमाये ॥ तथा च्यातईतोषपोठी
नमायेदित्हेउग्रसेनासिराज्यासनाते ॥ स्वयेईशहीधेप्रजाचेचिनाते ॥११॥
विदेशाहुनीसौयआगोत्रजाते ॥ वरेप्राणवीस्वस्तुसारीप्रजाते ॥ तयानंतरे
नंदगेल्लावृजासी ॥ हरीच्यावियोगेव्यथातीव्रजासी ॥१२॥ पुढेआपुढेवेद
संस्कारकेले ॥ चरित्रीविरंच्यादिज्याच्यामुकेले ॥ जगद्वंद्यहीहैशिकाच्या
गृहाते ॥ बसोनिक्करीकार्यतेथेखहाते ॥१३॥ वृजीतापच्यागोपिकामद्वि
योगे ॥ तयामासियाशांतउज्जानयोगे ॥ असेआठवीमानसीलोकराया
दयासिंधुहेप्रोठिसाचीकराया ॥१४॥ वदेथोउकेजाणनेंसर्वदावी ॥ असाके
णहेगोष्टिज्यातेवदावी ॥ निवाउेविचारुनिवैकुंठवासी ॥ स्रणेयोग्यतायेक
हेउड्ढवासी ॥१५॥ अणोनिहरीत्यासिरेकांतजागा ॥ वदेप्राणमित्रावृजा
लागिजागा ॥ यशोदेअयीलागिनेदापित्याला ॥ समाचारसांगोनिदेतोष

भ्रमरगीत

२

(५)

ल्याला ॥ १६ ॥ तशा तापल्या गोपिका विप्रयोगे ॥ जया जीविताशा हिमाशेनियोगे ॥
करीगुप्त्याच्या प्रियाशां लनासी ॥ निरोपूनि संमत्र अज्ञाननासी ॥ १७ ॥
असे उद्धवेते कुनिया अजाला ॥ नमस्कारुनी तो रथासूठ जाला ॥ दिनांति
प्रदेशी अलागोकुळाच्या ॥ रथा साकिती भूलित्यागोकुळाच्या ॥ १८ ॥
ब्रज्जी आयके गान वेणु स्वनाचे ॥ मिळाले ध्वनी त्यांत गोदोहनाचे ॥ गिती
गोपिकाराम कृष्णसिमाती ॥ वृषभक्षदात्री जनारीतिगती ॥ १९ ॥ तसू
शोभती भोवत्या पुष्पजाती ॥ बहूंकुंजती वृक्ष वृंदी द्विजाती ॥ समस्ता गुणी
युक्तपाहे ब्रजाला ॥ विशेषे मने विसयापात्र जाला ॥ २० ॥ सखा कृष्णजी
चा अलांनंदराया ॥ कळे तो नमी धा उनीत्या सिराया ॥ त्या जेववी बैस
वी दिव्यसेजे ॥ करी स्वागतादी कल्याडृसेजे ॥ २१ ॥ यानंतर जेवळी बैसु
नि उद्धवाच्या ॥ गोष्ठिसुरवेवदत नाशक त्या भवाच्या ॥ कल्याणरूपवसंद

॥ २ ॥

(4A)

वअसे बराकी ॥ वीडादिल्हा बहुजया असरी बराकी ॥ २२ ॥ जोयां वृजी स्वगतने करिधं
न्यराणा ॥ तो आमुचा कुत्रे को यदुवं शराणा ॥ माते सया गडि गिरी वन गोकुळास ॥
की उडुवा स्मरतसे कमला विलासा ॥ २३ ॥ येऊ निदा विलमुकुंद निजाननाकी ॥ जेथे सु
हासतिल पुष्प विलासनाकी ॥ दावानला दिकसे मस्त अरिष्ट जाते ॥ जेपातले मरण
हेतु चया वृजाते ॥ २४ ॥ नासो निते सकळ सौख्य अह्मासिकेले ॥ हेचित्त त्या प्रियगु
णस्मरणी भुकेले ॥ शैलादिकुक्षपदला उत ही अशेषे ॥ स्थाने नियो जिते हरिस्मर
णी विशेषे ॥ २५ ॥ ब्रजे श्रे असे त्यादये चासत द्रा ॥ मुखे वाणिता त्यापडे मोन मुद्रा ॥ र
डे ही परी मानसी पुत्रलीला ॥ गुणा निहराच्या असा जाकलीला ॥ २६ ॥ यशोदा तसी
आठवी पुत्रभाव ॥ घडे जीसमी तुपणाचा अभाव ॥ जले नीर नेत्रा सिपान्हास्तना
ते ॥ हरीचे पहा केवडे पुत्रनाते ॥ २७ ॥ भावे अशा भजति दंपतिया अजाला ॥ पाहो
निउडुवमनी अति तुष्ट जाला ॥ त्यांते ह्मणे त्रिजगिधं न्यतु स्त्रीसदेवा ॥ जे अर्पिली

(5)

भ्रमरगीत

॥३॥

असिमती हरिते सदैव ॥२८॥ जे विश्वकारण नियामक ही जगाते ॥ श्रीराम कृष्ण पर
पुरुष हेचि गाते ॥ ज्या अर्पिता मरण संधि समान साते ॥ जीवा गती स्वपदि सेचित्ति
चिद्रसाते ॥२९॥ आधार जो स्थिरचरं सकळात्महेतू ॥ जो कारणे नरतनू धरि
जाणहेतू ॥ याई श्वरी भजतसा तु नि सर्वभावे ॥ जो लोकांतार्थ इतुले नि सुखे
निभावे ॥३०॥ येई लोकांत हि पहा त्वरित वृजाया ॥ हा तूमचा विरह खेद समग्र जा
या ॥ येई नहे हरितुल्या वदला तसा ॥ श्रीसत्यसंधि निज वाक्य करील साच
३१ ॥ खेदासिटा कुनिपहा जवळी हरीते ॥ सर्वांतरस्थ नजया विणको हरीते ॥ वा
चूनि भक्ति नदिसेचि कधी जनाते ॥ काष्ठात वन्हि हि किजे परिमंथनाते ॥३२॥
ज्यालाई एअनिष्टना हि चखरा खोटा नसे वाकडा ॥ मातातात कलत्रपुत्र इतक्या
भेदान जो साकडा ॥ कर्मस्पृहीनसे तथापि हि धरी व्यक्तिसमद्रक्षणी ॥ तो सर्वेश
करी गुणोपकरणे सृष्ट्यादित्या त्याक्षणी ॥३३॥ दृष्टीच्या भ्रमणे फिर क्षितिअसेवा

॥३॥

(5A)

देतसेईश्वरी॥कर्तृत्वादिक भासहाउपचरेमायागुणीनश्वरी॥तोविश्वासकतूमचा
चिस्तहेकेविवदावेअसे॥सर्वापुत्रकलत्रतातजननीस्वामीसखाजोअसे॥३४
प्रतीतिसोचीचिकरामनाही॥कीअच्युतावाचुनिवस्तनाही॥भविष्यभूतास्थिर
जंगमाते॥तत्वेभजाश्रीपुरुषोत्तमाते॥३५॥दोघेअसेवदतिकृष्णकथाउदारा
तोजायतेरजेनिजागृतगोपदारा॥लाऊनिदीपमगसारवितीगृहाते॥गातीह
रीरितिमंथनकार्यहाते॥३६॥सुरूसअध्यात्यातभूषामणीची॥करीदीपभात्या
सशोभादुणीची॥करोभोरुहीत्यालियाकरुणाते॥अशावोठितीमंदमंथागुणाते
३७॥कांपतीघुसळितास्तनहार॥हापलासहनिंतंबविहार॥कंपहिदिसतिकर्ण
नगाला॥दीप्तितेअधिकशोभचिगाला॥३८॥अरुणकुंकुमलावितिआनना
हरिसगालिसुखेकमळनना॥मथनशब्दसहस्वरआगळा॥निवटिसर्वदि
गंतअमंगळा॥३९॥सूर्योद्यनिघतिस्वर्हिचारुवर्ण॥तोदेखतीरथविराजि

क

(6)

अंशरगी ॥
॥४॥

तजो सुवर्ण ॥ अक्रूर हा क्षण तिका य अला वृजा या ॥ जो हेतु या दवपुरी समु
कुंद जाया ॥४०॥ नेरुनि हा हरि सतोष विकं सरा या ॥ ते कल्प त्या खळ नृपास
घडे मरा या ॥ पामेलिया सि असु व्यापि शिता शना ते ॥ देवो निका करि लनि
धृति साथ ना ते ॥४१॥ आला तदर्थ विगमे वृजभूमिके ला ॥ हा जीविता अ
मुचिया कपठी भुके ला ॥ हे गोपिका वट ति उद्ध वही तशांत ॥ आला स्वये रस
चिजे विसदे हांत ॥४२॥ प्रातः कर्म करुनि धारण करी पीतां बराचे ग
ळा ॥ घाली पुष्करमाळ कंज नयने जो शोभला आ गळा ॥ बाहू दीर्घ सुखा
रविंद विलसं कर्णमिणी कुंडल ॥ एसा तो हरिदास देखति तयी ती बद्ध
पीमंडळे ॥४३॥ हा कोण हे वदति विस्मित गोपजा या ॥ रूपे अपूर्व जगि सात्यन
सेदु जाया ॥ अंगी बरा अजितवेश विराजमान ॥ ती भूषणे सळकता तिहरी

॥४॥

68

समान ॥ ४४ ॥ वदत वदत ऐशा गोपिका भूमि पाळा ॥ हरिपद वारणा त्या घालि
ती सर्व पाळा ॥ समजु निहरिचा हा दास हे त्यास त्यानी ॥ परम विनय भावे वं
दिले त्यास त्यानी ॥ ४५ ॥ लज्जा प्रयुक्त हसिता सह गोपभायी ॥ पाहू निया
सकल त्या भगवत्सभायी ॥ गोष्ठि प्रिया वदति शिष्ट जसे चिये त्या ॥ स का
रि ती यदुवरासि अशा न्वये त्या ॥ ४६ ॥ देवोनि आसन तया विगत श्रमाते
बोला वया करिति सर्व उपक्रमाते ॥ आलासि तुं अजित सेवक या व्रजा
ते ॥ जाणू अस्त्री हरिचं पाठ विद्ये यजाते ॥ ४७ ॥ कराया तोषाते जनक जन
नी लागितु जला ॥ हरी धाडी हेतू प्रकट मनिचा हा समजला ॥ नसे हे अ
श्र्वर्य स्वजन ममता योग्य सदया ॥ सुनी ते ही ओहे सुहृद विषई दुस्त्यज
दया ॥ ४८ ॥ नदी घाविना येथ त्याच्या मनाते ॥ स्मराया विलोकूं स्वरे प्रेम
नाते ॥ असे यद्यपी स्नेह ही आणिकाचा ॥ स्वकीयार्थ जा ल्यापडे तोचिका

ॐ

भ्रमरगीत

॥५॥

चा ॥४९॥ करि ति पुरुष मैत्री वा यकाची जसेकी ॥ स्वहित करुनि होती न
ष्टृतीचसेकी ॥ भ्रमरस्कमन मोद प्राप्त तो आदराने ॥ असति जवळि अं
तीसे वित्ती अन्यराने ॥५०॥ सधन अधन होता त्यानराते कुजाती ॥ यजु
नितयिचवेश्याभिन्नगेहासिजाती ॥ नृपति अवळजाल्या सोडिले तत्र
जानी ॥ बहुत दिवस ज्याचेसे विले सौख्यजानी ॥५१॥ गुरुपासुनी पाव
तासर्वविद्या ॥ कुशिव्याउठेजाणियाचीअविद्या ॥ करीदक्षणादायतो
प्राप्तजाला ॥ चउदिक्षितात्यागणेतविजाला ॥५२॥ यजितिविफलहो
ताभूरुहातेडिजाती ॥ अतिविसेदनटाकीसेउनिअन्नजाती ॥ नभजति
मृगजैसेदग्धजाल्यावनाते ॥ विसरातेअंतीजारहीस्त्रिजनाते ॥५३॥
स्वार्थार्थतोस्नेहअसेअसाच ॥ कधीनयाचापरिणामसाच ॥ हातूमचा
तेविचमित्रभावे ॥ स्मृतीसहीजेथदिसेअभाव ॥५४॥ इत्यादिगोपीप्रि

रति

॥५॥

७A

यअंतरंगा॥ वंदनित्यादावित्तिरोषरंगा॥ चित्तीबहुवेधरमाधवाचा॥
मृषावदेकोपविशासवाचा॥ ५५॥ बळरोषतादावित्तीभूवरोहे॥ परीजेमृषा
वास्तवीतेनराहे॥ हरीव्यापलावाङ्मनःकायवृत्ती॥ स्वयेमावळेतेथलो
कप्रवृत्ती॥ ५६॥ विलज्जातयीगोपिकारोदनाते॥ करीतीस्मरूनीजगन्मो
हनाते॥ स्मरेमानसीबाळकेशोरकेली॥ मुकुंदेव्रजामाजिजेनित्यकेली
५७॥ वळीरानीगाईसुरगुरुअगाथीनगवळी॥ वळीगोपाळाचिबसउ
निमधीगासकवळी॥ करीतेसाचालमदनचिजसागोपनिकरी॥ करी
नानालीलाधरिअचळहोकोमजकरी॥ ५८॥ गातीअशासकळहीप्रि
यकर्मगोष्टी॥ ज्याआचरेयदुकुलोत्तमनंदगोष्टी॥ त्यानंतरेकरितिकौतु
कयेकराया॥ श्रीसुंदराहरिसतोषबहुकराया॥ ५९॥ पडेनेत्रीतेथेभ्रमर
तचित्यामंदगमना॥ मधेबोलेयेकप्रियतमगुणीअर्पुनिमना॥ ह्मणेह

(4)

॥ भ्रमरगीत ॥
॥ ६ ॥

रुष्माचानिकट अनुयायी समजला ॥ ब्रजीधाडीयाते प्रियसमजवायासिम
जला ॥ ६ ॥ असेकल्पुनीषट्पदानेसतीती ॥ वदेहोयहेयेकअर्थप्रतीती ॥ परी
पक्षहागौणभावासिदावी ॥ लणोनीदुजीकक्तियेथेवदावी ॥ ६ १ ॥ कीबोलणेम
थुकरासिसमूळनाही ॥ श्रीउद्वीकरनिषट्पदकल्पनाही ॥ बोलेविलोकुनि
तयाभ्रमरापदेरी ॥ बोधीअसेशुकचिसूत्रपदेपदेरी ॥ ६ २ ॥ कथायाकथातेविहे
कर्णसारा ॥ यथापूर्वहरवर्णिलाअथस्तास ॥ अताजेवदेगोपिकाउडुवाते ॥ निवे
दूनमस्कारुनीमाधवाते ॥ ६ ३ ॥ प्रसादावराकांतेकांप्रीयसीते ॥ निरोपीतयास
ष्टबोलेजसीते ॥ वदेतेविहेप्रेमकोपविसाते ॥ मनीइष्टजोभावसर्वासत्याते ॥ ६ ४
॥ गोप्युवाच ॥ मधुपकितवबंधोमास्पृशां द्विसपल्याः कुचविलुलितमाला
कुंकुमवमश्रमिर्न्नेः ॥ वहलुमधुपतिसन्मानिनीनांप्रसादंयदुसदसिविडव्यं
यस्यदूतस्त्वमीदृक् ॥ १ ॥ टी ॥ लणेरधूर्त्वापारमसुहृदादेहमलिना ॥ नि

॥ ६ ॥

8A

लिंदावंशया नसिवअमुच्यापादनलिना॥ बहुज्यामानाच्याअसतिमथुरेच्यासु
रंगेणी॥ प्रसादावेत्यातेउचितहरिळाहेचिकरणी॥ ६५॥ केलाकुचाप्रतिसुकुंकुम
लेपजीने॥ आलिंगिलीसवततेबहुरुसजीने॥ मर्देस्तनीसुमनमालतिच्याहरी
ची॥ वक्षोजकुंकुमतितेसहजेवरीची॥ ६६॥ याकुंकुमाक्तावनमालिकेते॥ तंसेवि
सीजणितलेनिकेते॥ आरतेत्याताविणअन्यधारे॥ हेतूसियाश्मश्रुसकेविधा
रे॥ ६७॥ स्वामीतुसाचरितगोप्यदिवेकर॥ तेचिन्हितैवदसितंचिनिजेशरीरे
ज्याचाअसाअससितंप्रियमृत्युलोकी॥ याचेविटंबणनहोयकसेविलोकी॥ ६८॥
ज्यालासदैवपुरमानिनिचाचिकामाया॥ आमुच्याप्रियपणाविणकायकाम॥
हेकक्तकर्महरितेस्वपुरीचमाजी॥ जेगेविटबणघडेयदुच्यासमाजी॥ ६९॥ कानि
दितासरलतोनवमेघकाय॥ जालातयापसुनियांअपकारकाय॥ हेकल्पनाथ
रुनीतंवदसीजरीकां॥ सांगेनयेविषयिआयिकचंचरीका॥ ७०॥ न॥ सऊद

(९)

मंत्रमरगीत

॥७॥

धरसुधास्वामोहिनीपाययित्वा सुमनसइवसद्यस्तप्तजेस्मान्भवाद्वक् ॥
परिचरतिकथंतप्तादपमनुपद्मा अपिबहंतचेताहृतमश्लोकजल्यैः ॥
७१॥ ज्यामाजिकामिनिविमोहकशक्तिभारी ॥ तेआमुतेस्वअधरामृतके
ठभारी ॥ पाजूनिनिर्देयअह्नासिसवेचिशकी ॥ कंटुतसेदिवसदुःखनदीतटा
की ॥ ७१॥ जेओपुलासुरभित्तजनिमित्तवेची ॥ तूंधुर्मनात्यजसित्यासुमना
सिवेची ॥ तेवीअह्नाप्रतिनतेहरिकेशर ॥ हतपतापवित्तथीहुनिदुनि
वार ॥ ७२॥ ऐसामहाधूर्तहिपादपद्मा ॥ याव्याभजेसादरकेविपद्मा ॥ हाहे
तुहीजाणतसेनिकामी ॥ जेणेकरावृत्तित्विस्वकामी ॥ ७३॥ मकीर्तिलोकी
विमलाविराजे ॥ मानेमलावंदितिसर्वराजे ॥ मीउत्तमश्लोकअशाचिचा
टा ॥ गोष्ठीवदेजीर्णतितेअचाटा ॥ ७४॥ मृषालापेऐसाअतिनिपुणतीच्याह
रिमना ॥ भजेरेतेभोळीस्रणुनिबहुधादैत्यदमना ॥ नहोआस्त्रीवेउयाति

त

॥७॥

१४

जसममतिभ्रांतसकळा ॥ बर्याजाणेज्याकां असतिहरिच्या वेंचककळा ॥
७५ ॥ गोपीवदेसुरसंचारुचमहतीचे ॥ तेआयकेयदुकुलोत्तमशब्दतीचे ॥
पावोनिकेतुककरीबहुहुंरुतीते ॥ बोलेदुजीरचुनियुक्तितयीसतीते ॥ ७६ ॥
शावावयाअनुचियापरितोषलेत्रा ॥ हागतसेयदुकुळांबुधिच्याकलेशा
मानूनहेवदतित्याप्रतिगोपजाया ॥ तेआयकाभवशातोडूवशीकजाया
७७ ॥ मू ॥ किमिहबहुषडंघेगासिचयदनामधिपतिमगृहाणामग्रतो
नःपुराणं ॥ विजयसखसखीनगीयतांतेंसंगः क्षपतिकुचरुजस्ते
कल्पयंतीष्टमिष्टाः ॥ ३ ॥ टी ॥ ह्यपमिलिदापतियादवाचा ॥ किमर्थगासीश्र
मकुनिवाचा ॥ अस्मासिआगत्यनसेज्याचे ॥ ननामध्यावेचितुवातयाचे
७८ ॥ अनुभवअह्लिज्याचाफारसाघेतलाहे ॥ कथनकरुनित्यांचेकाय
रेतूजलाहे ॥ अनुदिनिसकळाहीऐकित्याज्याकथारे ॥ पुनरपिवदतेथे

(10)

भ्रमरगीत ॥
॥ ८ ॥

हे कसेचित्त धारे ॥ ७ ॥ किरीटी सखा ज्या स त्या वामनाच्या ॥ सख्या सांगता आ
सती ज्या मनाच्या ॥ तया दे उनी गाढ आलिंगनासी ॥ स्तनाचा हरी त्या चियादा
हनासी ॥ ८ ॥ त्याच्या पुढे हे हरिकीर्तनाचे ॥ करुनित् कोतुक नित्यनाचे ॥ हरी
प्रियादे तिल त्या प्रियाते ॥ तुते प्रियाच्या गुणगतयाते ॥ ९ ॥ थाला गितेथेचि
अगत्य जावे ॥ त्याच्या पुढे मी हरिते भजावे ॥ दतील त्या ऐकुनि इष्टकामा ॥
आयास तो येथ दिसेरि कामा ॥ १० ॥ निवाले अग्रा रुक्षवाक्या सिमाते ॥ स्म
रेतू जतो क्लृप्त ठाऊक माते ॥ तुझा आठवे काम त्यादुःख योजी ॥ प्रसादा व
यातू जमाते नियोजी ॥ ११ ॥ ऐशा जरी कालसि गूढ भावा ॥ मिथ्या चित्ते रे कुटि
ल स्वभावा ॥ ज्या चर्य हे कामिनि जात सारे ॥ त्या काममासा श्रमवी कसारे ॥
१२ ॥ मू ॥ दिवि भुवि चरसायां काः स्त्रियस्तदुरायाः कपटरुचिरहासश्रू
विजृंभस्ययास्यु ॥ चरणरज उपास्ते यस्य भूतिविंका अपि च कृपणपक्षे

॥ ८ ॥

10A

दुत्तमश्लोकशब्दः ॥४॥ टीका ॥ धरापृथ्वी स्वर्गी भुजगवसती मा जिवसती ॥
स्त्रियात्याधृतीतेवदकवणअप्राप्तअसती ॥ रचीभ्रमंगातेमिरविकपटाचेस्त्रि
तमुरवी ॥ अशातेकां वश्यानसतिसरलानी रजमुरवी ॥ ८५ ॥ जितेंसेविजेनि
र्जरीपन्नजाते ॥ भजेत्याचियाशदलग्ना रजाते ॥ तथाकार्यनाहीअस्त्राआठ
वाया ॥ मृषाकासयाबोलसीशब्दवाया ॥ ८६ ॥ परिकरि रूपणाचापक्षजोकाय
वाचे ॥ सकलजनमुरवीतोउत्तमश्लोकवाचे ॥ अविटअटलऐसाअर्थलो
कांतगाजे ॥ समजुनिवदयेथेंतुंनिस्यायोग्यगाजे ॥ ८७ ॥ वाणीवदेबहुतनमृ
थरूनिपायां ॥ कीयेथडाकरितसवियाचैउपाया ॥ मानूनहेवदतल्याप्रति
गोपिकांही ॥ तेआयकासरसशब्दअपूर्वकांही ॥ ८८ ॥ मूळश्लो ॥ विस्तृत
शिरसिपादैवेद्यहं-चाटुकारैरनुनयविदुषस्तेभ्यन्नदौलैर्मुकुंदाद ॥ स्वरुतइव
विस्तृष्टापत्यपत्यन्यलोकाव्यस्तजदहतचेताः किंनुसंधेयमस्मिन् ॥ ५ ॥ टी०

(11)

मरगीत

॥९॥

निजविरिबहुमाने पादमासानडेवी ॥ समजलिमजतूस्तीसंधिचातुर्यठे
वी ॥ अतिमधुरमुकुंदेदूतकार्यासिवाणी ॥ पठविलितुजजेथेअनृताते
नवाणी ॥ ८ ॥ जेधनिहेज्ञानतुतेउठावे ॥ त्याचेमलागुह्यसमग्रठावे ॥ विश्वास
रेयेथनसेहरीचा ॥ जाणोअस्तीतहितयापरीचा ॥ ९ ॥ त्यागूनियापतिसु
ताअतिदुस्त्यजाते ॥ लोकद्वयासिहितसेनगणूनिजाते ॥ भावेबहुम
जिनलोथरुनीदुराशा ॥ पाआमुतेत्यजुनिधूर्तकरीनिराशा ॥ १० ॥
ऐशाकृतद्वपुरुषाप्रतिनित्रभावा ॥ योजकशास्त्रवअस्तीसरलस्व
भावा ॥ जोआमुतेचिरलदुःसहमाननांदे ॥ त्याचेबळेकरुनिसौहृदके
विनांदे ॥ ११ ॥ पूर्वलिकर्मेबहुघोरयाची ॥ एकोनिशंकामजयेभयाची ॥
विश्वासआत्मसिनसेतयाचा ॥ निःसीमकापट्यगुणालयाचा ॥ १२ ॥
श्लो ॥ मृगयुरिवकपीद्रंविष्यथेलुथ्यधर्मास्त्रियमकृतविरूपास्त्री

॥९॥

118

जितः कामयानां॥ बलिमपि बलिमत्वाऽवेष्टयत् श्वंक्ष्वद्यस्तदलमसि
तसख्येर्दुस्त्यजस्तत्कथार्थः॥ ६॥ टी०॥ पाहेबळेचीरवरासिवाळी॥ तोमा
रिलावानरराजवाळी॥ छमेवथील्लेककामगाते॥ तेवीचहेहीयशवि
श्वगाते॥ ९४॥ रामावतारधरुनीअसियाकुकर्मी॥ हाआचरेयदेकुलोडू
वघोरकर्मी॥ रूपेचित्याकरिमहाइतकर्मदुजे॥ अद्यापिस्तांकितिकल्ले
कपणेयदूजे॥ ९५॥ याच्याचित्तेकुनिसदाननवारिजाता॥ तेभाळलीब
हदशास्यकनिष्ठजाता॥ कामार्थेउनिवरीरतिस्तचनातेतीच्याक
रीकपटिनासिकछेदनाते॥ ९६॥ प्राप्त्यथाच्यासुकुमारपायां॥ जेस्वीयका
मेचिकरीउपाया॥ वैरूप्यहादेभ्रमराअसीते॥ होरुनियाकेवळवश्यतीते
९७॥ आणीखहीअधिककीर्तिअसीचयाची॥ हाहोउनीबहुबळीप्रतिभू
मियाची॥ तोयासिपूजुनिसमर्पितअंनखाया॥ होपूर्णतामनिहणेस्व

(12)

अमरगीत

॥१०॥

कृता मखाया ॥९८॥ जो अपिला अन्न बळीत याने ॥ भक्षूनितो वायस तुल्यया
ने ॥ बांधूनिल्यानीच निवास देहा ॥ हे फक्तकी नूतनने घे देहा ॥९९॥ कर्म करी
सर्व असीच काळी ॥ याचिंत नू होया साव होय काळी ॥ श्रीकृष्ण हे नाम हि
याच नावे ॥ जाले अस्मा अर्थ असाचि भावे ॥१००॥ नको मित्रता त्या अस्मा
कृष्ण सीची ॥ घडावे जया दुःख त्या प्राप्ति जीची ॥ अस्मा पासुनीद रिहीतो न
ला हे ॥ पुरीच्या स्त्रिया लागि जो लास ला हे ॥१०१॥ हरीचा कोटा व्ये जरि न
नि असा सत्य धरि सी ॥ गुणचे का त्या त्या कथन वदने नित्य करि सी ॥ असी
रां का त्ते जरि तरि हरीची गुण कळा ॥ विचित्रा हे जीणे अट उच अस्मी शो
क विकळा ॥१०२॥ हरीची कथा श्रीत्रयुग्मी रिघाली ॥ तयाच्या त्रिवर्ग सि
छेदूनि घाली ॥ कळे हे परी चित्त तेथे विटे ना ॥ अनिर्वार हा छंद अस्मा सु
टे ना ॥१०३॥ श्लो ॥ यदुनु चरितली ला कर्णपीयूष विष्टु स कृद दन विष्टु तरु

॥१०॥

(120)

द्वधर्माविनिष्ठाः॥सपदिग्रहकुटुंबंदीनमुसृज्यदीनाचहवइवविहंगाभिश्च
चयीचरंती॥७॥टी॥तयाच्याचरित्रांमृतालघुकणास्वादभरे॥खगांची
हीचत्तीक्षणग्रहकुटुंबातनभगे॥नसातेद्वंदाचेसमविषमतेधर्मउरती॥अ
सेपक्षीभिज्ञाकरुनिबहुलोकीविचरती॥१०४॥पक्ष्यासिभैक्ष्यचरितादिक
कुडिनाही॥केवीवदाअसिअसंभवकल्पनाही॥बां कालहेतरिविहंगमशा
ब्दवाच्य॥योगीचतेनपशुमळअसक्तवाच्य॥१०५॥जेचिज्जडनिवडिती
जलदुग्धराती॥चिद्योमिचासुखविहारहिजेकरीती॥ब्रह्मैक्यपक्षधरिती
बहुवादपक्षी॥योग्यासियेरितिसुखेननिवर्यपक्षी॥१०६॥गोपीचियाहृद
यिभावअसेअसाची॥प्रायोषतांबअसिउक्तिस्त्रुणूनिंसाची॥त्याबोलिल्या
विहंगतेमुनियावनांत॥हाभावतेविचलुखीसमजामनात॥१०७॥असो
येरितीमागुतीयाचिभावा॥पुढेबोलतीगोपिकाशुद्धभावा॥मिलिंदात

(13)

अमरगीत
॥११॥

यापक्षियागेहदारा॥ कथात्यागवीमाधवाचीउदारा॥१०८॥ पहाबापुडेजेव
नीदीनपक्षी॥ प्रतारीकथात्याससंसारपक्षी॥ अशावेथकालागिजेणेभजावे
॥ तथापुत्रदारादिसौरखेत्यजावे॥१०९॥ अहालागिहेठाउकेहीतथापी॥ उठे
कामतोवृत्तितेथेचिथापी॥ समोर्ननिदेताडेत्यातेजळाले॥ मनीमानतेदरि
सारेपळाले॥११०॥ असेकांजोत्यावेहरितुजसवेअक्षवदने॥ वदेएकांती
कीप्रियबहुतपूर्वीस्ववदने॥ तुतेहीतसेगेरतिजनितआनंदविकसे॥ प
रोक्षीऐशातमजजवळितूनिदिनिकसे॥१११॥ बोलेलहेमधुपयास्तवगो
पिकाते॥ आधीचत्यावदतसेहरिसवकात॥ कीबोलफोलकळलेअवघे
हरीचे॥ जेऐकुनीअनुभऊश्रमयांपरीचे॥११२॥ श्लो०॥ वयमृतमिवाजिज्ञा
व्याहृतंश्रद्धानाः कुलिकरुतमिवाज्ञाः एतन्मद्योहरिण्यः॥ ददशुरसक
देतन्मस्वस्पर्शतीव्रस्मरुजउपमंत्रीनूभण्यतौमन्यवातो॥८॥ टी०॥ बोलेवि

॥११॥

(13A)

मोहक अतिप्रिय वे खरीते ॥ मानू अस्मी सकळ अज्ञपणे खरीते ॥ या गूनि जा
यशठ धूर्तपणे सवेची ॥ ते बोलणे अनंत नीरधिमा लिवेची ॥ ११३ ॥ तेणे अज्ञा
श्रम दिव्हे ह्मणतां तरीते ॥ बोला तया कवण शब्द असे हरीते ॥ तेसे जरी वदसि
तंत रिषट्पदाहा ॥ भोगू अस्मी हरि नि नि न विकामदाहा ॥ ११४ ॥ तया च्यान
खाचा घडे स्पर्शा आधी ॥ तया हुनि दे काम अहा ति ब्र आधी ॥ घडे हे अज्ञा दुः
ख ह्मण आश्रया ने ॥ हरी ला गिये दुःख कर्त लयाने ॥ ११५ ॥ ह्मणोनी ह्मण दुः
ख दाता हरीते ॥ स्ववाक्ये चित्तो मोह अज्ञा करीते ॥ पुरे सो प्रतीत कथा
रूपदावे ॥ चरित्रा तु वा येथ अज्ञा वादावे ॥ ११६ ॥ वना मा लित्या रु ह्मणा
रांगना ते ॥ तसा ऐकवी लब्धतो गायना ते ॥ न जाणे नित्या मानिती गोड
ल्या ते ॥ विना शासिते हे तु ऐणी सत्या ते ॥ ११७ ॥ जे विकाम ग युची करणी
ते ॥ पाववी व्यसन त्या हरिणी ते ॥ ते विदुः ख आमु ते मधुपाहे ॥ होय जाण

(14)

ॐ मरगी०

॥१२॥

हरिचिचरुपादे॥ ११८॥ आताजसाजाउनियाफिरोनी॥ येमागुताप्रेममनीध
रूनी॥ बोलेअशायोजुनिकल्पनेते॥ घ्याआदरेबाहसुधामनेते॥ ११९॥ श्लो०॥
प्रियसखपुनरागाः प्रसयेप्रेषितः किं वरयकिमनुं धेमाननीयोसिमें॥ ग॥ न
यसिकथमिहास्मानदुस्त्यजडं द्वापर्वं संततमुरसिसोम्यश्रीवधूः साकमास्ते
॥१॥ टि०॥ त्यातेह्मणेप्रियसख्याव्रजभूमिकेवं॥ आलासिमागुलितुतेयदुकूलके
तू॥ धाडीदयाकरुनिकायमलावतं तमागअपेक्षितअसेतुजलागिदते॥ १२०॥
शंका नसोतुजअभीक्षिततेवराया॥ आहसिमान्यअमुतेप्रियमित्रराया॥ ने
सीअस्मासिहरिसंन्विधकार्यकाम॥ श्रीज्याचियाहृदयिनित्यवसेसकामा॥
१२१॥ सप्रेममागुतिवदेगुरुसेवनाते॥ गेलाहरीसुपथदारखविजोजनाते
आलापुरीसवदसांप्रतरुस्तोकी॥ जोकीउलाविविधयापशुपानतोकी॥
१२२॥ श्लो०॥ अपिवतमधुपूर्यामार्यपुत्रोऽधुनास्तेस्मरतिसपितृगेहासौ

॥१२॥

15A

न्यबधुश्च गोपान् ॥ क्वचिदपि सकथानः किं करीणं गृणीते भुजमगुरुसुगंध
मूर्ध्निऽथास्य कदा तु ॥ १० ॥ टी ० ॥ वदे सौम्या आ हे बुभाल हरिकीयादवपुरी ॥ स्वकी
यातारी जो अतिगहन कंसारणवपुरी ॥ सने की स्नेहे तो सगृहजननीता तचरण
॥ स्व मित्रा गोपाते अट विकधिया स्वीय शरणा ॥ १२३ ॥ काठी कथा कधि अ ह्या प
द किं करीची ॥ की उद्धवा हृदय गोष्टि वदे खरे ची ॥ के का शिरी असु चिया अपु त्या भु
जाते ॥ ठे वील तो अग्ररु गंध विशेष जाता ॥ १२४ ॥ इत्या दि कला पिति मान साते
बोले प्रिय प्रेम मयार साते ॥ दाठे गळा रा ह बोल वेना ॥ पाते नृपाने त्रयुगी ले वना
१२५ ॥ समस्ता ही गोपी प्रति हरि गुणी ॥ प्रेम संगले गळे ने त्रीपाणी स्फुरण पुलका
दाट ति गळे ॥ मळे ना सद्वावी हृदय अनुरागे सुम विळे ॥ मळे आनंदाचे निरखिते
सदा स्वातक मळे ॥ १२६ ॥ प्रेमाई येरिति विलोकु नि स्वर्णवर्णी ॥ त्याचे कृतार्थपण उ
द्धवकार वर्णी ॥ सांगे निदेश हरि वा स्वसखा भजाया ॥ प्रख्यान त्यावरिकरी स्वपु

15

॥ अत्र मरगी १ ॥ रासिजाया ॥ १२७ ॥ हे एकताश्रवणरंम्यकथामनासी ॥ देशोत्तिभक्तिहरिची भ
॥ १३ ॥ वि वज्जेनाशी ॥ याकारणे भजकहोतु निहेचिसेवा ॥ अपीमनेहरिपदासि अपूर्व
सेवा ॥ १२८ ॥ ब्रह्मादिकाजोमतिसेकवितो ॥ काव्यासियाश्रीगुरुसत्कवीतो ॥
कांमानम्याये विषयीकरावा ॥ सांगीतलेकायपटेनरावा ॥ १२९ ॥ पदीपदत्वेचि
रसीरसत्वे ॥ नांदेखयेसद्गुरुवरकसत्वेतयामसालापदपंक्तिकांही ॥ संयो
जितांयत्नअसेनकांही ॥ १३० ॥ वणीवळीसुरसंपंकजपंक्तिमाला ॥ गुफुनि
याहरिगुणीपुरुषोत्तमाला ॥ हअपिलीदिनकरेइचिपारसाते ॥ लावाबु
धत्ररहोमुखसारसाते ॥ १३१ ॥ इतिश्रीअत्रमरगीतसंपूर्णमस्त ॥ श्री
छत्मार्यणमस्त ॥ शुभंभवतु यस्यपुस्तकं विनायकनारायणेनलिखितं

॥ १३३ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com